

Kázeň k domácej pobožnosti na Veľkonočnú nedeľu, 12.4. 2020

Pripravil zborový farár Roman Dovala

Milost' vám a pokoj...

Radostné ráno vzkriesenia
A nepokoj v duši sa tratí kamsi
Chválu vzdať treba, tešiť sa
Z veľkého daru života, večnej spásy! Amen.

Kázňový text: L 24, 1-3

„V prvý deň po sobote veľmi včas ráno šli k hrobu a niesli vonné veci, ktoré boli pripravili. Ale kameň našli odvalený od hrobu a keď vošli doň, nenašli telo Pána.“

Milé sestry a bratia!

Čo vám príde na um, keď počujete slovo prázdny, prázdna? Prázdna hlava, prázdna peňaženka, prázdny pohár, prázdne vrecko, prázdne ruky...čo ja viem, čo ešte, snád' i prázdne srdce, prázdne slová. Komu by prišlo na um, že jedna dobrá odpoveď je i prázdny hrob! Prázdny hrob, to je tá jedinečná odpoveď, odpoveď veľkonočná. V inej súvislosti by to mohlo vyznieť všelijako čudne, ale na Veľkú noc nám pri slove prázdny príde na um práve „prázdny hrob!“

Čo to značí, v akej súvislosti môžeme o prázdnom hrobe hovoriť? Nuž, asi tak môžeme o tom hovoriť, lebo svedectvo Božieho slova, svätého Písma nám pripomína udalosť vzkriesenia Ježiša Krista. Ukrižovaný Ježiš Kristus, nevinný muž, Boží syn, umrel na kríži. Jozef z Arimatie si vyžiadal Jeho telo a uložil Ho na Veľký piatok do hrobu, v ktorom ešte nikto nikdy neležal. Bol to hrob blízko Golgoty, miesta popravy.

„V prvý deň po sobote veľmi včas ráno šli k hrobu a niesli vonné veci, ktoré boli pripravili. Ale kameň našli odvalený od hrobu a keď vošli doň, nenašli telo Pána.“ Takto nám svedčí evanjelista Lukáš o situácii nedeľného rána, dňa po sobote, keď išli ženičky k hrobu, aby vykonali pomazanie mŕtveho tela. Nenašli telo Pána! Bol prázdny hrob, teda prázdny v zmysle, že tam nebol Pán Ježiš.

Takáto situácia môže naplniť rôznymi myšlienkami a otázkami, prečo je to takto, kde sa stratilo telo, kde zmizol, kto Ho ukradol, o čo tu vlastne ide? Odpoveď Písma: Ježiš vstal z mŕtvych. Hrob bol preto prázdny, lebo v hrobe nebývajú živí, ale mŕtvi a Ježiš bol živý. Haleluja!

Bratia a sestry, veľkonočné ráno nesie pred nás túto zvesť a my sme tí, ktorí v svojich srdciach vstupujú k hrobu a nachádzajú ho prázdny. Aspoň tomu tak verím, že Ho nachádzame prázdny a to z toho jediného, síce prekvapivého dôvodu, že Ježiš vstal a naozaj. Sú ľudia, ktorí prázdny hrob nenachádzajú. Nenachádzajú ho v tom význame, že jednoducho odmietajú takúto udalosť, odmietajú vzkriesenie Ježiša Krista.

Nepripustia si, že sa takéto niečo mohlo stať. A zasa iná skupina môže nájsť prázdny hrob, ale odmieta veriť, že by mohol žiť ten, kto v ňom predtým ležal.

Evanjelista Matúš zaznamenáva jednanie židovských predstaviteľov s vojakmi, ktorí strážili hrob. „Zhromaždili sa teda so staršími, poradili sa, dali vojakom hodne peňazí a povedali: Povedzte Jeho učeníci prišli v noci a ukradli Ho, keď sme my spali. Oni vzali peniaze a urobili, ako ich poučili. A táto zvesť je rozšírená medzi židmi dodnes.“ Tomuto sa hovorí zalepiť niekomu ústa peniazmi.

Veľkonočnú zvesť o prázdnom hrobe a o živom Pánovi neumlčali, nezničili, hoci možno týmto spôsobom u niekoho naštrbili dôveru. Podľa svedectva Písma sa však Pán zjavoval svojim učeníkom. Mnohí sa s Ním stretli osobne. A z tohto ich svedectva žijeme aj my

v našej viere! Ježiš žije! Veríš tomu? Ver, je to dôležité! A Veľká noc je príležitosťou opýtať sa v srdci, verím, teším sa, chcem Vzkrieseného nasledovať?

Venujme sa však ešte v krátkosti nášmu prečítanému textu konkrétnejšie. Správa sa začína slovami: „V prvý deň po sobote...“ . Sobota bol sviatočný deň židov a podľa niektorých informácií to bol jediný deň, ktorý mali židia pomenovaný a ďalej už len hovorili, prvý, druhý, tretí a tak ďalej deň po sobote. Sobota bolo jednoducho centrom ich života, čo sa týka počítania času a behu života. Šabat mal naozaj jedinečný význam. Bol to svätý deň, deň od Boha, v ktorom nekonali žiadnu prácu a svätili Ho podľa prikázania. Pre nás kresťanov židovský šabat preniesol sa v svojom význame na prvý deň po sobote. My svätíme nedeľu a nedeľa je pre nás deň Pánov, deň sviatočný. Práve preto, lebo v prvý deň po sobote, v nedeľu bol Kristus vzkriesený. Veľkonočná nedeľa je preto pre nás veľkým sviatkom, ale aj každá iná nedeľa má byť sviatkom, v ktorom nielenže nepracujeme, aby som nedeľu svätil, ale hlavne v svojom srdci ju zasvätim Bohu a sprítomňujem si, že Boh mi dal milosť nového života s Ním a v ňom, že tak, ako Ježiš vstal, aj ja raz budem vzkriesený k novému životu. Vždy si dávajme do súvisu nedeľu s Pánovým vzkriesením a potom nám nedeľa bude vždy radostnejším dňom, ktorý budeme nie musieť, ale chcieť svätiť. A myslím, že po udalostiach v našej spoločnosti, po tejto zvláštnej dobe obmedzení sa všetci budeme veľmi tešiť na svätenie nedele tak naozaj, v spoločenstve, v chráme. Ale svätiť ju môžeme i teraz, i doma, v rodine, aj to je dar.

V našom texte sa píše o ženičkách, ktoré „ pripravili vonné veci.“ Evanjelista Marek píše, že „nakúpili voňavých vecí“. Pripravili a nakúpili, vlastne je to jedno, všetko niečo stojí, či silu či investíciu. Je to úctyhodné, ako chceli všetko pekne vybaviť, podľa poriadku. Aj napriek smútku a bolesti v srdci. Napokon však vieme, že to bolo zbytočné. Veľká noc a všetky sviatky bývajú zvyčajne pre ľudí spojené aj s takýmito činnosťami, myslíme na prípravu a nakupovanie. Dnes je iná situácia. A riešime trochu iné veci a možno je to tak dobre, aby sme sa naučili odlíšiť užitočné od neužitočného. V živote to poznávame až neskôr, alebo v krízových situáciách, ako je táto.

Stáva sa, že mnohí ľudia slávia Veľkú noc akoby bol Ježiš mŕtvy. Ale On je nažive, On bol vzkriesený. Nepotrebuje vonné masti mŕtvoty, ale vôňu obety vd'ačného srdca. Aj dnes, je to výzva pre Teba, brat a sestra!

Napokon, vrátíme sa ešte k slovám o tom, že „ nenašli telo Pána!“ Ich srdcia sa naplnili pravdepodobne ešte väčším strachom a neistotou ako to bolo dovtedy. Odvalený kameň, prázdny hrob, telo Pána niet. Aké zvláštne. Neskôr sa však dozvedeli všetko ako stalo. Tento rok nám nikomu nebolo dané nájsť telo Pána v sviatosti Večere Pánovej. Bolo by to veľmi potrebné, ale nedá sa. Neznamená to však, že sme takto od Neho ďaleko. Sú iné vzácne, od Pána dané spôsoby a možnosti, ako Ho nájsť, živého, ako zažiť posilnenie viery vo Vzkrieseného, na utvrdenie Božej lásky k nám, na uistenie, že „ Pán vskutku vstal.“ Povzbud'me sa medzi sebou v rodine, zdieľajme svoju radosť, aj v tomto čase, pokiaľ sa to len trochu dá, buďme si blízko, tak, ako sa dá a v srdci cez modlitby, počúvanie Slova a spev piesní, oslavujme Pána!

Nech teda, bratia a sestry, radostná zvesť Veľkej noci, zvesť prvého dňa po sobote, zvesť o prázdnom hrobe a vzkriesenom Kristu, naplní nás pokojom, špeciálne v týchto dňoch. Pokoj vám! Amen.

Volajme k Bohu v osobnej tichej modlitbe vd'aky za Jeho milosť vo Vzkriesení Ježiša Krista!